

[Miljøministeren]

krav medføre en reduktion i udslippet med omkring 80 pct.

Forslaget indeholder grænseværdier for kulilte på 30 g pr. test og for summen af kulbrinte- og kvælstofoxider på 8 g pr. test. Danmark anbefaler værdier på 20 g pr. test for kulilte og separate grænseværdier for kulbrinte- og kvælstofoxider, hver på 2,5 g pr. test.

Kommissionen anfører, at effekten af forslaget svarer til effekten af de amerikanske normer. Argumentationen bygger på, at udslippet i tons af kvælstofoxider fra en EF-bilpark, der opfylder EF-normerne, vil være identisk med udslippet fra en amerikansk bilpark, der opfylder de amerikanske normer.

Dette er efter min mening en besynderlig form for argumentation, når man tager i betragtning, at antallet af biler og kørte kilometer er vidt forskelligt.

Forslaget blev drøftet første gang ved miljøministrenes møde den 21. marts. Det blev her klart, at der er væsentlige forskelle i de enkelte landes holdninger. England, Frankrig, Italien og Spanien finder forslaget alt for strengt, mens Danmark, Vesttyskland og Holland finder forslaget alt for svagt. Endvidere ønsker også Grækenland en skærpelse af forslaget, ligesom Portugal ændrede sin hidtidige holdning og på mødet tilkendegav, at også Portugal ønsker en stramning af forslagens krav.

Fra regeringens side har vi med meget stor interesse noteret os den udvikling, der således nu synes at være i gang i EF vedrørende holdningen til luftforurening fra biler. I alt 5 lande går nu ind for en stramning af Kommissionens udspil. Jeg tror, der her er tale om en vigtig modningsproces, og vi vil følge udviklingen nøje.

Jeg har på nuværende tidspunkt svært ved at få øje på en kompromisløsning og forudser lange og vanskelige forhandlinger.

Det er fortsat regeringens holdning, at EF bør indføre USA-normer, og at der ikke bør skelnes mellem store, mellemstore og små biler. USA-normerne bør omfatte samtlige kategorier, således som det også er tilfældet i de regler, der er indført i Schweiz og Østrig, og som fra 1. oktober 1988 indføres i Sverige og Norge.

Dernæst vil jeg gøre et par bemærkninger til de ordførere, der har deltaget i debatten, først til Socialdemokratiets ordfører, hr. Ivar Nørgaard, som stillede regeringen et spørgsmål.

Jeg kan sige, at regeringen arbejder på en snarlig løsning; og det gør den også af hensyn til de forskellige involverede parter. Løsningen af dette spørgsmål prioriterer regeringen højt.

Hr. Niels Anker Kofoed omtalte dieselmotorer, i hvilken forbindelse jeg kan oplyse, at det, vi taler om, kun er personbiler. Det er rigtigt, at der er problemer for store dieselmotorer med at opfylde de amerikanske partikelkrav. Men jeg vil dog gerne fremhæve, at der i dag i Sverige er typegodkendte dieselmotorer med motorstørrelser på 1,6 l, som opfylder de amerikanske krav. Der er her tale om en størrelse af biler, som har stor udbredelse blandt private bilister.

Det var mine bemærkninger til de synspunkter, der er fremført i debatten.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg takker ministeren for besvarelsen af spørgsmålene, men vil gerne endnu en gang gentage, at jeg tror, det er vigtigt, at regeringen ikke blot håber, at der nu kan danne sig et flertal eller en afgørende gruppe blandt EF-medlemsstaterne i Ministerrådet, der går ind for skrappe betingelser end dem, Kommissionen har foreslået, men at det vil være hensigtsmæssigt, hvis regeringen foretager nogle underhåndsdokumenter med de regeringer, der er enige med os om, at man skal have de amerikanske normer. For hvis vi kan meddele de øvrige lande, at vi parallelt er parat til at indføre nationale ordninger, som opfylder de amerikanske normer – altså hvis både Danmark, Tyskland, Holland og Grækenland kan meddele nede i Ministerrådet, at vi alle vil gennemføre nationale foranstaltninger af den art, hvis vi ikke får en beslutning i Ministerrådet efter den linje – så vil det lægge et afgørende pres på England og Frankrig, der jo er de fodslæbende i denne forbindelse. Derfor er det altså efter min mening ikke nok kun at forhandle om EF-standarder, man må også meddele, at man er parat til at indføre parallelle nationale ordninger efter artikel 100 A, stk. 4. Jeg mener, det er vigtigt, at vi bruger artikel 100 A, stk. 4, til den slags formål for at øve maksimalt pres på de andre lande.

Gade (SF):

Jeg er enig i hr. Ivar Nørgaards betragtninger. Når jeg går på talerstolen, er det, fordi jeg ikke fik svar på mit spørgsmål til ministeren om, hvornår vi får meldingen fra regeringen –